

מסורת הש"ס

(א) תימ' ד"ה נפלה כו'
והוא סו'. נ"ב והראב"ד
חולק על זה וכתב דאין זה
משעיה ופי' יאמנה כוננה
סו' :

ממר בר חנינא אגר ליה כודייתא לבי
בריו דבטי לאוקמא כריי רואה להשיב
ש שאמר כן כדי להעמיד הסם מתני'
הה יכולה לירד דה"כ אפי' נפלה משלח
והוא הדין נפלה מין שיכולה לירד:
א"נ

שואל (כ"מ דף לו.) נמי גבי
ל' לא נ"מ מדי אלא לפי
זכר אבות והתם יתיישב טעם
מת מה שנהנית. [א] והוא שא
יירדה אורחא דמילתא נקט

דמיחייב בגינה ובאכידה ו
ל" בעית אימא בדמחליף
ל" בעית אימא דמחליף ר
נפלה לגינה טוהזיקה מש
באונס הוא וסיפא דקמני

הבן ששבר פרה משרלל דמסק דמי
חוזי ומייציהו רכא ומסק דנגנה :
לו ובהואמיס (בי"ד פ:) איכא כה"ג
כר"מ ושמן אגב שהיוו שם הויאו כאן
מה שהזיקה דתחילתה בפשיעה וקופ

[illegible]